

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 304/04-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Jaroslava Fronka, D., Česká republika, zastúpeného advokátom JUDr. M. M., Advokátska kancelária, P., pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 45 Cb 99/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Jaroslava Fronka **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2004 doručená sťažnosť Ing. Jaroslava Fronka, D., Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. M., Advokátska kancelária, P., ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 45 Cb 99/99.

Sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu uviedol, že 20. mája 1999 podal na Okresnom súde Bratislava I návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa proti odporcovi M. M. – M – expres, B. (ďalej len „odporca“) domáhal zaplatenia pohľadávky vo výške 63 976,15 Kč s príslušenstvom z titulu nezaplatených faktúr za vykonanie prepravy tovaru, ktorú si odporca objednal. Dňa 28. októbra 1999 postúpil Okresný súd Bratislava I vec Okresnému súdu Bratislava III z dôvodu miestnej príslušnosti podľa § 105 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Okresný súd Bratislava III postúpil vec 13. decembra 1999 krajskému súdu z dôvodu vecnej príslušnosti v zmysle § 9 ods. 3 písm. c) bodu 12 OSP (v znení platnom a účinnom v tom čase). Podľa sťažovateľa krajský súd nevykonal od postúpenia spisu vo veci žiaden úkon až do 3. mája 2004, keď uznesením konanie prerušil a právnemu zástupcovi sťažovateľa listom z toho istého dňa oznámil, že na majetok odporcu bol 24. januára 2003 vyhlásený konkurz (konkurzné konanie je vedené pod sp. zn. 3 K 93/01).

Právny zástupca sťažovateľa v tejto súvislosti uvádza: *„Týmto namietame porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priesťahov, ku ktorému došlo preto, že od 20. 5. 1999, kedy bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu až do 3. 5. 2004, keď Krajský súd v Bratislave vydal uznesenie o prerušení konania, nebol urobený žiaden relevantný úkon zo strany súdov. (...)*

Máme za to, že doba, ktorá uplynula od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu až do vydania rozhodnutia o prerušení konania je neprimeraná a touto dobou konania bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vo veci bez zbytočných priesťahov, ako vyplýva z článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (...)

Sťažovateľ je nútený domáhať sa svojich práv na Ústavnom súde Slovenskej republiky, pretože niet iného súdu, ktorý by chránil jeho základné práva a slobody a nemohol uplatniť už žiadne opravné prostriedky ani iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a ktoré je sťažovateľ oprávnený použiť podľa osobitných predpisov.“

Na základe uvedených tvrdení sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Krajský súd v Bratislave v konaní č. 45 Cb 99/99 v právnej veci navrhovateľa Ing. Jaroslava Fronka, D. proti odporcovi M. M. – M – expres, B., v konaní o zaplatenie 63 979,15 Kč s prísl. porušil základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základné právo na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Ústavný súd SR priznáva Ing. Jaroslavovi Fronkovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 82 295,-- Sk (...)

Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky zaplatiť trovy právneho zastúpenia v sume 6 508,-- Sk advokátovi (...).“

Na výzvu ústavného súdu zo 14. júla 2004 adresovanú právnemu zástupcovi sťažovateľa s tým, aby v lehote 21 dní predložil ústavnému súdu dôkazy o tom, že sťažovateľ sa pred podaním ústavnej sťažnosti domáhal ochrany svojich práv, porušenie ktorých pred ústavným súdom namieta, vrátane využitia sťažnosti na prieťahy v konaní podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 80/1992 Zb.“), predložením fotokópií príslušných podaní, ako aj listín týkajúcich sa ich vybavenia reagoval právny zástupca sťažovateľa podaním zo 14. júla 2004, v ktorom uviedol: *„Vo veci sťažnosti sťažovateľa Ing. Jaroslava Fronka, D. proti porušovateľovi ústavných práv a slobôd Krajskému súdu v Bratislave Vám týmto na základe Vášho listu zo dňa 14. 7. 2004 oznamujeme, že v danej veci sme nepodávali žiadne sťažnosti na prieťahy v konaní, nakoľko s tým máme neblahé skúsenosti, keďže nám sťažnosti už v iných veciach často ešte viac skomplikovali riešenie problémov, a preto sme v danej veci od podávania sťažností upustili.“*

Z predloženého spisového materiálu týkajúceho sa konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 45 Cb 99/99, ktorý si ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného

prejednávania sťažnosti vyžiadal, vyplýva nasledujúci priebeh a stav konania pred krajským súdom v predmetnej veci:

Predmetný spis bol krajskému súdu doručený 15. decembra 1999. Na základe pokynu zákonnej sudkyne z 5. júna 2001 bol k spisu pripojený kurzový lístok z 20. mája 1999 (č. 1. 28).

Dňa 28. apríla 2004 dala zákonná sudkyňa úpravou pokyn na vydanie platobného rozkazu vo veci (č. 1. 30). Z následne vyhotoveného úradného záznamu vyplýva, že platobný rozkaz nebolo možné vydať, pretože bol na odporcu vyhlásený konkurz (č. 1. 30). Do spisu boli založené listiny obsahujúce údaje o konkurze na odporcu (č. 1. 31-33).

Listom z 3. mája 2004 bola zaslaná výzva právnenému zástupcovi navrhovateľa, ktorou krajský súd žiadal o zaslanie oznámenia, či nedošlo medzi účastníkmi konania k zmene pomerov a či naďalej trvajú na podanom návrhu. Listom bolo tiež oznámené, že na odporcu bol 24. januára 2003 vyhlásený konkurz (č. 1. 34).

Dňa 3. mája 2004 vydal krajský súd uznesenie č. k. 45 Cb 99/99-35 o prerušení konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29. mája 2004. Zákonná sudkyňa dala 10. júna 2004 pokyn súdnej kancelárii na predloženie spisu 30. mája 2005 (č. 1. 36).

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy

alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní (súc viazaný návrhom v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde) sťažnosťou zaoberal v rozsahu, v akom vymedzil predmet konania právny zástupca sťažovateľa v rámci petitu sťažnosti domáhajúc sa vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 45 Cb 99/99 z titulu namietaných zbytočných prietahov.

Z obsahu sťažnosti a z doterajších vyjadrení právneho zástupcu sťažovateľa vyplýva, že sťažovateľ nepodal v predmetnom konaní sťažnosť podľa § 17 zákona č. 80/1992 Zb.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v prípadoch namietaného porušenia základných práv sťažovateľa v dôsledku zbytočných prietahov v konaní zapríčinených všeobecným súdom skúma, či sťažovateľ využil právne prostriedky, ktoré mu na ochranu tohto práva poskytuje zákon č. 80/1992 Zb. v ustanoveniach § 17 ods. 1 a § 20 až 23. Využitie týchto prostriedkov ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd nevyžaduje, ak z okolností konkrétneho prípadu vyplýva, že uvedenú podmienku sťažovateľ nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), najmä ak využitie uvedených prostriedkov nápravy nemožno pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (*mutatis mutandis* uznesenie o predbežnom prerokovaní sp. zn. III. ÚS 241/03).

Sťažovateľ nepodal v súvislosti s namietanými zbytočnými priet'ahmi v predmetnom konaní sťažnosť podľa § 17 zákona č. 80/1992 Zb. Z obsahu predloženého, na vec sa vzťahujúceho spisu krajského súdu sp. zn. 45 Cb 99/99 taktiež nevyplýva, že by sa sťažovateľ v období od 15. decembra 1999, keď bola vec postúpená krajskému súdu, do podania ústavnej sťažnosti 18. júna 2004, domáhal odstránenia zbytočných priet'ahov v konaní, resp. svojich práv, porušenie ktorých v súčasnosti pred ústavným súdom namieta. Ani právny zástupca sťažovateľa neuviedol v podaní zo 14. júla 2004 ohľadne dôvodov nevyčerpania sťažnosti podľa § 17 zákona č. 80/1992 Zb. žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala záver, že uvedenú podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti), resp. že využitie označeného prostriedku nápravy sťažovateľom nemožno v danom prípade pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu jeho základných práv.

Na základe uvedeného a stabilnej judikatúry (IV. ÚS 44/03, IV. ÚS 153/03) dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd, a preto po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol o jej odmietnutí pre neprípustnosť (§ 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2004